

La Cambra de Representants vota a favor de destituir Trump per «incitació a la insurrecció»

Serà el Senat el que decidirà la sort final de l'"impeachment" contra l'actual president, mentre creixen les veus republicanes que se sumen als demòcrates

Donald Trump en una compareixença pública el novembre. | Europa Press

L'impeachment contra Donald Trump ja és en marxa. Aquest dimecres, la Cambra de Representants dels Estats Units ha votat a favor de la destitució de l'encara president després que impulsés l'atac de partidaris armats seus contra el Congrés (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213987/trump-juga-amb-foc-deixa-estats-units-flames-ara>) el passat 6 de gener. S'acusa Trump d'"incitació a la insurrecció". Ho han aprovat gràcies a tots els demòcrates de la cambra i a nou republicans, sumant així 217 congressistes.

El vot de la Cambra es produeix després que el vicepresident Mike Pence s'hagi negat a invocar la 25 esmena de la Constitució que permet al govern prendre la iniciativa per cessar el president. Ara haurà de ser el Senat qui digui la darrera paraula, i caldran dues terceres parts dels enadors per aprovar la destitució. El que vol dir 67 vots (la cambra alta està partida per la meitat: 50 demòcrates i 50 republicans).

[noticiadiari]2/213987[/noticiadiari]

Tot indica que el Senat no votarà la destitució abans del 20 de gener, que és quan prendrà possessió el nou president, Joe Biden. Però el fet que una part rellevant dels republicans se sumés

l'impeachment contra Trump tindria una gran importància política. La decisió de Liz Cheney, tercera dins de la jerarquia republicana a la Cambra, de donar suport a la destitució, ha obert una forta esquerra dins del partit. Cheney, filla de l'exvicepresident Dick Cheney, és tan conservadora com el seu pare, però ja fa temps que no amaga el seu menyspreu per Trump. Com ella, hi ha altres republicans convençuts que aquesta és una hora transcendental i definitiva pel país i també per les seves trajectòries.

Mitch McConnell, el líder dels republicans al Senat, és tan conservador com Cheney i tampoc té gaire simpatia per Trump. Fins al moment de l'assalt, havia calculat al mil·límetre tots els seus moviments. Ara ja està emetent senyals que hi ha motius per condemnar Trump. Diversos mitjans, del *The New York Times* (<https://www.nytimes.com/2021/01/12/us/mitch-mcconnell-trump-impeachment.html>) a la cadena Fox, han fet córrer que McConnell ha expressat en cercles reduïts que veu bé la destitució.

Des del primer moment en què es va produir l'assalt armat al Congrés, les veus que reclamaven la destitució fulminant del president no han fet més que créixer. Hi ha dues vies possibles per culminar en el cessament de Trump. Una, que és la que més s'ha escoltat, és la de l'*impeachment*, un procés de destitució que ha de ser iniciat pel Congrés i requereix dues tercers parts del Senat per prosperar. Trump ja va ser sotmès a un *impeachment* fa un any que no va obtenir el suport necessari.

Figures influents del món conservador han reclamat la destitució fulminant de Trump en base a la 25 esmena de la Constitució nord-americana, com també ho han fet diversos congressistes demòcrates. La 25 esmena permet que el president sigui destituït si el vicepresident i la majoria del govern escriuen al Congrés considerant que el cap de l'estat està incapacitat per governar. El Congrés pot fer-lo fora sempre per una majoria de dos terços, el que implica que seria necessari el suport de la cúpula conservadora.

Era previsible que a pocs dies de la fi oficial del mandat, Pence volgués actuar contra Trump. En aquest cas, la Cambra actuarà, però es pot gairebé descartar que el Senat voti la destitució en tan poc temps. L'*impeachment*, per tant, es decidiria un cop Trump ja estigués fora de la Casa Blanca. Hi ha veus que desaconsellen aquesta mesura per temor a convertir-lo en una víctima. D'altres, en canvi, sostenen que si el Senat el condemnés s'aconseguiria impedir que Trump optés a una nova campanya presidencial.

Sis morts al Capitoli

Sise morts, catorze policies ferits i cinquanta persones detingudes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213983/quatre-morts-assalt-al-capitoli-dels-estats-units>) és el balanç tràgic -fins ara- de l'assalt violent al Congrés dels Estats Units efectuat ahir a Washington per una munió armada de partidaris de Donald Trump. Els Estats Units viuen unes de les hores més dramàtiques de la seva història, just el dia que el legislatiu s'havia de reunir per certificar els resultats electorals (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213959/congres-certificara-aquest-dimecres-victoria-joe-biden?rlc=an>) del 3 de novembre i el triomf del demòcrata Joe Biden. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213083/joe-biden-vella-politica-recosir-eua-post-trump?rlc=an>) Però Trump, que ha d'abandonar la Casa Blanca el 20 de gener, es nega a reconèixer els resultats i anima les protestes.

[noticiadiari]2/213983[/noticiadiari]

En una de les sales del Capitoli nord-americà s'hi poden veure les estàtues de figures rellevants de la història dels Estats Units. S'hi pot admirar Rosa Parks, la mítica lluitadora pels drets civils que un dia del 1955 va canviar la història quan es va negar a cedir el seu lloc a un blanc en un autobús d'Alabama. A pocs metres, un monòlit recorda Jefferson Davis, president del sud durant la Guerra Civil i exponent esclavista. Tot un exemple de com els EUA han volgut tractar la memòria de les seves ferides, integrant totes les contradiccions de manera sorprenent. Un esforç d'anys que ahir es va trencar amb violència.

L'assalt al Congrés per part d'una turba partidària de Donald Trump ha sacsejat la societat nord-americana i obre un escenari de conseqüències imprevisibles. Tot indica que les dues Cambres del Capitoli, que reprenen avui la sessió per certificar la victòria de Joe Biden i la derrota de Donald Trump, avalaran els resultats del 3 de novembre. Però com s'ha arribat fins aquí? I, sobretot, què pot passar ara?

[noticiadiari]2/213959[/noticiadiari]

Donald Trump va guanyar les eleccions del 2016 -amb menys vots electorals que Hillary Clinton- amb l'eslògan *America First* i un discurs demagògic i supremacista amb què va connectar amb els malestars que roseguen la societat nord-americana. Populisme de dretes, xenofòbia i trets proteccionistes van aconseguir aplegar entorn seu bona part d'unes bases republicanes radicalitzades.

Quatre anys d'ira i ressentiment

La popularitat de Trump en la franja conservadora va determinar a l'elit republicana de teixir un gran acord amb ell que s'ha demostrat com el pitjor pacte amb el diable possible. Trump, indisciplinat i egòlatra, mai ha mostrat interès en governar ni en l'activitat legislativa, però ha satisfet les ànsies de la dreta en dos àmbits: la reducció d'impostos i el nomenament de jutges conservadors per als tribunals federals.

[noticiadiari]2/211197[/noticiadiari]

Suficient perquè la cúpula del Partit Republicà beneís l'entesa amb un Trump que els molestava en molts aspectes, de la política comercial als erràtics moviments en política exterior. I al seu extremisme en aspectes com el tema racial (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211197/germen-populista-guerra-comercial-amb-xina-llosa-trump-es-trobara-biden>), en què va animar l'actuació d'organitzacions blanques ultres i va cridar a la repressió policial contra les protestes posteriors a la mort de George Floyd.

Molts líders republicans al Congrés confiaven que acabarien controlant Trump. I si no, que cap mal dura per sempre i finalment el magnat s'esvairia. Aquesta política cínica dels republicans té un nom: Mitch McConnell, líder dels republicans al Senat. Un gat vell que ara veu l'error tràgic d'haver permès a Trump arribar al final de mandat.

Trump encén la flama

Des del 3 de novembre, Trump i el seu cercle de confiança han proclamat la seva suposada victòria i l'existència d'un frau massiu. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211174/trump-perd-posa-perill-sistema-democratic>) Però el cert és que l'únic que han fet és pressionar els oficials de l'administració electoral dels estats perquè no certifiquessin els resultats. Tots els recursos presentats davant els tribunals pels advocats trumpians, amb l'excalde de Nova York Rudy Giuliani al davant, han estat rebutjats pels jutges, molts d'ells conservadors coneguts.

[noticiadiari]2/213083[/noticiadiari]

Sense proves ni arguments, però amb l'ús continuat de les xarxes socials i de tuits incendiàries, Trump ha demostrat una gran capacitat per mobilitzar les seves bases, que s'han anat crispant a mida que s'anava validant el triomf de Biden. Finalment, la cúpula republicana ha hagut de desmarcar-se'n i admetre la victòria de Biden. Però encara ahir destacats senadors republicans com Josh Hawley i Ted Cruz es negaven a reconèixer els resultats, posant llenya al foc.

Imatges de l'assalt al Capitoli Foto: Europa Press

Tensió i violència fins al 20 de gener

Després de l'assalt d'ahir, hi ha diversos escenaris possibles. Un és que el calendari avanci cap al 20 de gener, quan Joe Biden jurarà el càrrec de president. Ningú creu que això no sigui així. Trump no té cap marge de maniobra per impedir legalment l'entrada de Biden a la Casa Blanca.

Els líders republicans van pactar amb un Trump a qui creien que controlarien i que ara ja escapat al seu control

Però en els tretze dies que resten és imaginable que no deixarà de provocar incidents i violència. En part perquè potser creu que és l'única possibilitat que té per condicionar la política futura dels republicans, o simplement per caràcter, perquè és incapaç de fer una altra cosa. Els brots de violència s'incrementaran. Ahir, un grup de partidaris seus van intentar penetrar en la seu del governador demòcrata de l'estat de Washington i alguns d'ells anava armat.

Assalt al Capitoli dels Estats Units Foto: Europa Press

Un fet important ja sabem que passarà. Els esdeveniments d'aquest dimecres a Washington van tenir lloc després d'unes eleccions transcendentals a l'estat de Geòrgia, on es disputaven dos escons que decidirien la majoria al Senat. Els demòcrates han aconseguit guanyar-los tots dos, que seran per al reverend negre Raphael Warnock i per Jan Ossoff. La seva victòria deixa el Senat en un empat a 50/50, però amb vot de qualitat de la nova vicepresidenta Kamala Harris, seran els demòcrates els qui tindran la majoria de l'alta cambra.

És un triomf molt important, ja que posa fi a l'hegemonia republicana i permet al nou president, Joe Biden, iniciar el seu mandat amb una majoria, tot i que estreta, a les dues Cambres del Congrés. També cal destacar la significació del triomf demòcrata en un estat del sud profund com Geòrgia, que ara era un feu conservador. Joe Biden ja va fer història imposant-se allí el 3 de novembre, encara que fos per 11.000 vots. El sud continua sent un territori republicà majoritàriament, però està emergint un nou sud més progressista, fet que pot gtenir repercussions a mig termini en la política i la societat nord-americanes.